

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/97/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617203794
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3617203794.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a členiek senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovvej v spore žalobcu: S. banka K., a.s. so sídlom T., D. XX, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanej: N. A., bytom S., D. XXXX/X, prechodne bytom S., A. E. XXXX/XX, o zaplatenie 4.181,48 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 07. februára 2018, č.k. 6Csp/229/2017-73, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. a v závislom výroku III. o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.181,48 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.181,48 eur od 22.07.2017 do zaplatenia, spolu s úrokom 117,45 eur, spolu s úrokmi z omeškania 1,67 eur, spolu s úrokom 7,90 % ročne z nezaplatenej istiny 4.181,48 eur od 22.07.2017 do zaplatenia, spolu s poplatkom za poistenie vo výške 2,98 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; výrokom II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a výrokom III. žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 4.181,48 eur spolu s úrokom 117,45 eur, spolu s úrokom z omeškania 1,67 eur, spolu s úrokom 7,90 % ročne z nezaplatenej istiny 4.181,48 eur od 22.07.2017 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 117,45 eur od 22.07.2017 do zaplatenia, nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 2,98 eur a náhrady trov konania. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 54 ods. 1, § 565, § 517 ods. 2, § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že žaloba podaná žalobcom je prevažne dôvodná. V konaní bolo nepochybne preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou existoval zmluvný vzťah na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa § 497 Obchodného zákonníka, pričom tento záväzkový vzťah má zároveň charakter spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 4.700 eur, ktorý žalovaná aj čerpala, pričom mala úver splácať v 108 mesačných po 61,25 eur. Žalovaná úver nesplácala riadne a včas. Riadne a včas nezaplatila najmenej splátky splatné od apríla do júla 2017, pričom žalobca žalovanú upozornil upozornením zo dňa 18.05.2017 na možnosť zosplatenia dlžnej sumy a vyzval ju na dodatočné splnenie svojej povinnosti. Žalovaná napriek výzve dlžné splátky nezaplatila a žalobca dňa 21.07.2017 dlh zosplatil. Ku dňu 21.07.2017 dlh žalovanej predstavoval dlžnú istinu 4.181,48 eur, 117,45 eur - dlžné nezaplatené úroky do zosplatenia, 1,67 eur - dlžné nezaplatené úroky z omeškania do zosplatenia, 2,98 eur - dlžný

nezaplatený poplatok za poistné, k zaplateniu celého tohto dlhu súd žalovanú zaviazal. Súd zároveň priznal žalobcovi k istine aj úrok z omeškania ročne vo výške 5 % od 22.07.2017 do zaplatenia. Ďalej uviedol, že keďže žalovaná nezaplatila svoj dlh zo zmluvy o úvere, má žalobca nárok aj na dohodnutý úrok, ktorý je podľa zmluvy vo výške 7,90 % ročne, a to z istiny 4.181 eur od 22.07.2017 do zaplatenia (keď do 21.07.2017 je úrok vyčíslený a priznaný vo výške 117,45 eur, avšak žalovaná nezaplatila dlh ani po tomto dátume, preto má žalobca naďalej nárok na úrok z poskytnutých peňažných prostriedkov až do ich vrátenia). Vo zvyšku súd žalobu zamietol, z dôvodu, že podľa názoru súdu nie je možné žalobcovi priznať úrok z omeškania z úroku. Vychádzal z toho, že príslušenstvom pohľadávky je aj úrok z omeškania v zmysle ust. § 121 ods. 3 OZ. Zákonodarca v uvedenom ust. rozlišuje „pohľadávku“ a „príslušenstvo“. Príslušenstvom je okrem iného aj úrok, okrem úroku je príslušenstvom aj úrok z omeškania. Ak zákonodarca hovorí o tom, že v občianskom práve je možné priznať príslušenstvo z „pohľadávky“ a nehovorí o tom, že je možné priznať príslušenstvo z „príslušenstva“ (teda ani úrok z omeškania z úroku), tak v súlade s ust. § 54 ods. 1 OZ nie je možné toto ustanovenie v spotrebiteľských právnych vzťahoch prelomiť ani dohodou zmluvných strán. Dohoda o úroku z omeškania z úroku by totiž bola odchýlením sa od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, čo je neprípustné. Preto súd žalobu v časti, v ktorej sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 117,45 eur od 22.07.2017 do zaplatenia zamietol. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania sú odôvodnil ust. § 255 ods. 1,2, § 262 ods. 1, 2 CSP, keď neúspech žalobcu v spore je zanedbateľný (iba malá časť príslušenstva, do podania žaloby iba v sume 0,45 eur), preto má žalobca nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to proti výroku II., ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, teda, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa jeho názoru a s poukazom na rozsudky Krajského súdu Prešov zo dňa 27.03.2008, sp. zn. 4Cob/62/2007, Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 13.06.2017, č.k. 14Co/542/2016 a Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 29.11.2017, č.k. 43Co/19/2017, pri úrokoch z poskytnutého úveru je možné pri omeškaní požadovať z týchto zmeškaných úrokov aj úroky z omeškania. Má teda nárok na úrok z omeškania aj zo zmluvných úrokov vyčíslených do zosplatnenia úveru. Poukázal na to, že úroky z úveru predstavujú cenu požičaných peňazí, ktorú je dlžník povinný zaplatiť spolu so záväzkom vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky tak, ako to vyplýva aj z úpravy § 497 Obchodného zákonníka. Pokiaľ dlžník mešká s úhradou úroku, má veriteľ právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatených úrokov z úveru. Poukázal na ust. § 506 Obchodného zákonníka, ktoré súd citoval, v zmysle ktorého, ak je dlžník v omeškaní so splatením peňažného záväzku, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania, pričom súčasťou sumy vyplývajúcej z úverovej zmluvy, ktorú má dlžník vrátiť je nielen istina úveru, ale aj dohodnuté úroky. Navrhol, aby odvolací súd v zmysle ust. § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil, žalobe vyhovel v plnom rozsahu a zaviazal žalovanú aj k zaplateniu náhrady trov konania a náhrady trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřila.

4. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku II. ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. (vo vyhovujúcej časti) odvolaním napadnutý nebol, preto je rozsudok súdu prvej inštancie v tomto výroku právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

6. V danej veci bola medzi žalobcom a žalovanou dňa 02.12.2015 uzatvorená úverová zmluva, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 4.700 eur. Úver sa žalovaná zaviazala zaplatiť v mesačných splátkach v počte 108 po 61,25 eur. Výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 21.07.2017 vyzval žalobca žalovanú na úhradu celého zostatku úveru vo výške 4.363,58 eur s prísl. do 31.07.2017.

7. Odvolací súd poukazuje v prvom rade na skutočnosť, že zosplatnenie ako jednostranný právny úkon veriteľa zásadne mení pôvodne dohodnutý úverový vzťah. Je potrebné zohľadniť skutočnosť, že zmluvné úroky a úroky z omeškania sú síce obe príslušenstvom pohľadávky, avšak majú odlišné funkcie a je potrebné ich odlišovať. Zmluvné úroky sú odmenou (cenou) za užívanie istiny a úroky z omeškania

predstavujú zákonom stanovenú sankciu za omeškanie s platením istiny a na rozdiel od zmluvných úrokov ich môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dojednané. V prípade predčasného a mimoriadneho zosplatnenia úveru na základe jednostranného úkonu veriteľa (na základe slobodnej voľby veriteľa) dôjde k zmene pôvodne dohodnutého úverového vzťahu. V dôsledku takéhoto jednostranného úkonu veriteľa vznikne mu nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru, t.j. veriteľ má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a obmedzenie možnosti produkovať zisk.

8. Odvolacie námietky žalobcu poukazujúce na to, že má nárok na úrok z omeškania zo zmluvných úrokov odvolací súd posúdil ako nedôvodné vzhľadom na súdnu prax zakazujúcu anatocizmus (t.j. požadovanie úrokov z omeškania z riadnych úrokov) z dôvodu, že riadne úroky sú podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznáva nárok na úroky z omeškania iba z plnenia z hlavného peňažného záväzku. Ak by sme veriteľovi priznali možnosť poberať úroky aj zo splatných úrokov, znamenalo by to, že aj príslušenstvo pohľadávky by malo svoje vlastné príslušenstvo. Z ust. § 121 OZ, ako aj zo samotnej povahy veci vyplýva, že požadovať príslušenstvo z príslušenstva nemožno a úročenie úrokov je teda neprípustné. Požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva je neprípustné nielen pri dohodnutých úrokoch, ale aj pri úrokoch z omeškania. Tým, že dlžník včas nesplatí úroky z istiny, dostáva sa do omeškania s plnením príslušenstva, ale nie do omeškania s plnením vlastného dlhu. Ak sa dlžník dostane do omeškania s platením dohodnutých úrokov, nemožno od neho požadovať úroky z omeškania z dohodnutých úrokov (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Obdo 4/1994). Dôvodom je predovšetkým skutočnosť, že zákon (Občiansky zákonník a ani Obchodný zákonník) veriteľovi takúto možnosť nepriznáva.

9. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, v zamietavom výroku II. a v závislom výroku III. o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní mala plný úspech žalovaná, ktorej však v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto jej odvolací súd nárok na ich náhradu nepriznal.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).